

ΕΤΟΣ 72ον

31 Μαρτίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (3696)

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ Καινὴ Διαθήκη, ὅλο τὸ ἔργο καὶ τὴν διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ, πράξεις, ἐνέργειες, θαύματα, παραβολές, ὅλα τὰ ἀνακεφαλαιώνει σὲ μιὰ μόνο ἔννοια, ὅπου φαίνεται μὲ ἐνάργεια ἢ βαθιὰ κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ παρουσία Του στὸν κόσμον καὶ στὴν ἱστορία: στὴν ἔννοια τῆς ἀγάπης. Αὐτὸ μᾶς ἀποδεικνύει τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ. Παράλληλα ὅμως, στὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν, φαίνεται καθαρά ἡ θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος προσφέρει ὄχι μόνο τὴν ὑγεία ἀλλὰ καὶ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν στὸν παραλυτικόν. Ὁ παραλυτικὸς ζητᾷ τὴν γιατριὰ του καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ προσφέρει τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

Ἡ ἀστοχία στὴν χρῆση τῆς ἐλευθερίας μας

Ἡ ἁμαρτία, πού εἶναι ἡ ἀστοχία τῆς χρήσεως τῆς ἐλευθερίας μας, καλλιεργεῖ ἄβυσσον ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν Θεόν, πού μόνο μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ γεφυρώνεται. Ἡ ἁμαρτία μας εἶναι τὸ παραμέρισμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἄρση τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν συνεπειῶν της εἶναι ἡ ἐκ νέου λειτουργία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ μέσα μας.

Στὴν Ἐκκλησία ἀδιάκοπα ἐπιζητοῦμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. «Κύριε ἐλέησον». Ἡ τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου βρίσκεται στὸ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὴν πνευματικὴ του ἀναπηρία, παραδέχεται τὴν ἁμαρτωλότητά του ὄχι στὴν οὐσία της, ἀλλὰ στὶς συνέπειές της (κακές πράξεις), καὶ ἐνεργεῖ στηριζόμενος στὸν ἐγωισμό του μὲ σκανδαλώδεις κινήσεις πού ὅμως ἀπομακρύνουν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀπὸ τὴν καρδιά του.

Στὶς ἀδιέξοδες αὐτὲς περιπτώσεις πρέπει νὰ γνωρίζουμε: α) ὅταν διώχνουμε μὲ τὸν ἐγωισμό μας τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ναί μὲν αὐτὸ ἀποσύρεται, ἀλλὰ δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ κοντὰ μας, β) τὸ Ἅγιο Πνεῦμα περιμένει μὲ ἀγάπη καὶ ὑπομονὴ τὴν κατάλληλη στιγμή, πού μάλιστα τὴν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθημένοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν ἐνοκώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

προετοιμάζει, ὥστε ὁ καθένας μας νά γαληνεύσει στὴν καρδιά του, γιὰ νά ἔλθει καὶ νά σκηνώσει μέσα μας, καί γ) τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀπαντᾷ ἀμέσως στὸ αἴτημα τῆς καρδιάς μας, ἔρχεται καὶ φανερώνει τὸ ἰλαρὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πάσης κηλίδος.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΜΟΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (†)
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Ἡ ζωὴ του - Ἡ δράση του - Οἱ συγγραφές του -
Ἡ σκέψη του - Ἡ προσφορά του - Ἡ μεγαλοσύνη του
(Α' ἐπίτομη ἔκδοση, σχῆμα 17x24, σελ. 544)

Ἡ προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀποτελοῦν τὸ κεντρικὸ θέμα τοῦ συγκεκριμένου πονήματος. Ὡς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ οἰκουμενικὸς διδάσκαλος κατέστη διαχρονικὸς πνευματικὸς καθοδηγητής, ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἐποχὴ του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τίς μεταγενέστερες ἐποχές.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς πάλι στήν Καπερναοῦμ καί ἀκούσθηκε ὅτι μένει σέ κάποιο σπίτι. Ἀμέσως συγκεντρώθηκε πολὺς κόσμος, ὥστε νά μὴν τοὺς χωράει οὔτε ὁ χῶρος μπροστά ἀπό τή θύρα, καί τοὺς κήρυττε τόν λόγο. Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν κάποιοι πού τοῦ ἔφεραν ἕναν παράλυτο, τόν ὁποῖο τόν βάσταζαν τέσσερις. Καί ἐπειδὴ δέν μπορούσαν νά τόν πλησιάσουν ἐξαιτίας τοῦ πλήθους, ἀφαίρεσαν τή στέγη στό σημεῖο πού ἦταν ὁ Ἰησοῦς· ἀφοῦ ἔκαναν ἕνα ἄνοιγμα, κατέβασαν τό κρεβάτι, ἐπάνω στό ὁποῖο ἦταν ξαπλωμένος ὁ παράλυτος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τήν πίστη τους, λέγει στόν παράλυτο: Τέκνον μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ μερικοὶ ἀπό τοὺς γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι κάθονταν καί σκέφτονταν μέσα τους: Γιατί αὐτός βλασφημεῖ τόν Θεό κατ' αὐτόν τόν τρόπο; Ποίος μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες, παρά μόνο ἕνας, ὁ Θεός; Ἀμέσως κατάλαβε ὁ Ἰησοῦς μέσα του ὅτι αὐτά σκέπτονται αὐτοὶ μέσα τους καί τοὺς εἶπε: Γιατί κάνετε αὐτές τίς σκέψεις μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολότερο, νά πῶ στόν παράλυτο, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου, ἢ νά τοῦ πῶ, σήκω καί πάρε τό κρεβάτι σου καί βάδιζε; Γιά νά δεῖτε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει τήν ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες ἐπάνω στή γῆ, λέγει στόν παράλυτο: Σοῦ λέγω, σήκω καί πάρε τό κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου. Ἀμέσως σηκώθηκε καί ἀφοῦ πήρε τό κρεβάτι βγήκε ἔξω μπροστά σέ ὄλους, ὥστε ὅλοι νά ἐκπλήσσονται καί νά δοξάζουν τόν Θεό καί νά λέγουν: Ποτέ δέν εἶδαμε τέτοια πράγματα.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν

Ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν προσφέρεται μέσα στήν Ἐκκλησία διά τῶν Μυστηρίων. Τήν σωτηριώδη φωνή τοῦ Κυρίου, πού ἄκουσε ὁ παραλυτικός, «τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου», τήν ἀκούμε καί ἐμεῖς, πού ζητᾶμε μέ ταπείνωση καί αὐτομεμψία, τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν καί προσερχόμαστε στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Ἄν ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ πνευματικός θάνατος, ἡ μετάνοια καί ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι ζωή καί ἀνάσταση. Ἄν ἡ ἁμαρτία αἰχμαλωτίζει τόν ἄνθρωπο καί σκοτίζει τόν νοῦ, ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι τό γεγονός πού μᾶς καθιστᾶ πρόσωπα, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο μόνο ὅταν συνδεθεῖ μέ τό Πρόσωπο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ἄς μεταμορφωθοῦμε, λοιπόν, μέ τήν ἄσκηση στήν πίστη καί μαζί της μ' ὅλες τίς ἄλλες εὐαγγελικές ἀσκήσεις, τῆς ἀγάπης, τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας, τῆς ταπείνωσης, τῆς θεοσέβειας, τῆς σωφροσύνης, τῆς πραότητος, τῆς ἐγκράτειας. Ἔτσι ἀκατάπαυστα αὐξάνουμε «τήν αὐξήσιν τοῦ Θεοῦ» μέχρι νά γίνουμε θεάνθρωποι «κατά χάριν».

† Ὁ Φ. Ἄ.

31 Μαρτίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)
«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ».

Ἰσαίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν (†326), Ἀκακίου ὁμολ. ἐπισκόπου Μελιτινῆς.
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 –
Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Ἀπριλίου, Γ΄ Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΦΟΥΝΤΑ

Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως (†)

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ Α΄ - Β΄ ΕΣΔΡΑΣ ΚΑΙ ΝΕΕΜΙΑΣ

(σχήμα 14x21, σελ. 344)

Τό Α΄ Ἔσδρας, διηγεῖται τὴν ἱστορία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν βασιλεία τοῦ Ἰωσίου μέχρι τὴν ἐπιστροφή τοῦ ἱερέως Ἔσδρα στὴν Ἱερουσαλήμ. Κύριο θέμα τοῦ βιβλίου Β΄ Ἔσδρας εἶναι ἡ ἐπιστροφή τῶν αἰχμαλώτων, ἡ ἀνοικοδόμηση τοῦ Ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ οἱ δραστηριότητες τοῦ ἱερέως Ἔσδρα στὴν Ἱερουσαλήμ.

Τό βιβλίο τοῦ Νεεμία ἔχει ὡς κύριο θέμα τὴν ἀνοικοδόμηση τῶν τειχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Νεεμία καὶ τὴν ρύθμιση λατρευτικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων τῆς μεταιχμαλωσιακῆς κοινότητος.

Παρακολουθεῖτε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr